

Til nr. 2

Som anført under bemærkningerne til nr. 1 foreslås et nyt stykke 5, der tydeliggør, at forvaltningsmyndighederne kan gennemføre »blandede« kontrolbesøg uden forudgående underretning.

Som konsekvens heraf præciseres det, at forvaltningsmyndighederne tillige i forbindelse med gennemførelsen af »blandede« kontrolbesøg skal meddele den i stk. 5, der bliver stk. 6, nævnte beslutning.

Til nr. 3

Af redaktionelle grunde skal henvisningen til stk. 5 i § 5, stk. 6, der bliver § 5, stk. 7, ændres til stk. 6.

Til nr. 4 og 5

I forbindelse med lovforslagets behandling er der rejst spørgsmål om den præcise formulering af lovforslagets § 9.

Bl.a. er det blevet anført, at det ikke er hensigtsmæssigt, at lovforslagets § 9, stk. 2, er formuleret således, at en myndighed i tilfælde, hvor der er rimelig grund til mistanke om et strafbart forhold, alligevel kan gennemføre et kontrolbesøg eller andet tvangsindgreb, hvis tvangsindgrebet »alene« gennemføres med henblik på at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf. Det er således blevet anført, at ordet »alene« ikke bør indgå i bestemmelsens formulering.

Justitsministeriet er enig i, at det kan give anledning til tvivl, hvorledes der opnås den mest hensigtsmæssige formulering af lovforslagets § 9.

På baggrund af de synspunkter, der er blevet fremsat om dette spørgsmål i forbindelse med lovforslagets behandling, har Justitsministeriet derfor på ny overvejet formuleringen af bestemmelsen.

I det følgende gengives hovedindholdet af disse overvejelser:

Bestemmelsen i lovforslagets § 9 bygger på hensynet til ikke at omgå strafferetsplejens regler om adgangen til at foretage tvangsindgreb i straffesager. Synspunktet er således, at tvangsindgreb i form af ransagning, beslaglæggelse m.v. bør ske efter retsplejelovens regler, i det

omfang det er et *formål* hermed at tilvejebringe oplysninger til brug for en straffesag mod en mistænkt person. Det indebærer efter Justitsministeriets opfattelse, at kontrol- og tilsynsmyndigheder ikke – medmindre den mistænkte person meddeler samtykke, jf. lovforslagets § 9, stk. 4 – skal kunne foretage kontrolbesøg m.v. efter regler inden for det enkelte forvaltningsområde, hvis *formålet eller en del af formålet* hermed er at tilvejebringe oplysninger til brug for en straffesag.

Dette er baggrunden for, at lovforslagets § 9, stk. 2, er formuleret således, at tvangsindgreb uden for strafferetsplejen – i tilfælde, hvor der er rimelig grund til mistanke om et strafbart forhold – kan gennemføres, »hvis tvangsindgrebet alene gennemføres med henblik på at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf«.

Imidlertid kan der rejses det spørgsmål, om denne formulering er fuldt ud hensigtsmæssig i forhold til de – i praksis formentlig ofte forekommende – tilfælde, hvor det vil være relevant gennem et kontrolbesøg hos en borger eller virksomhed, som mistænkes for et strafbart forhold, at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf, *men hvor* det tillige vil kunne være relevant efterfølgende at anvende sådanne oplysninger ved en undersøgelse og vurdering af, om der skal pålægges straf i forhold til den mistænkte borger eller virksomhed.

Med lovforslagets § 9, stk. 2, og bemærkningerne til denne bestemmelse lægges der op til, at der også i disse tilfælde kan gennemføres et kontrolbesøg m.v.

Justitsministeriet er i den forbindelse blevet opmærksom på, at den nuværende formulering af lovforslagets § 9, stk. 2, kan give det forkerte indtryk, at bestemmelsen desuden – med formuleringen »alene« gennemføres med henblik på at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf – skulle tilsigte at begrænse mulighederne for *under en straffesag at anvende oplysninger*, som er tilvejebragt under et kontrolbesøg m.v., der i overensstemmelse med det ovenfor anførte er gennemført med et lovligt formål.

Da en sådan begrænsning ifølge lovforslagets bemærkninger ikke er tilsigtet, foreslås det, at ordet »alene« i § 9, stk. 2, udgår.